

EL VIATGE

del Banyetes

a través

DEL TEMPS

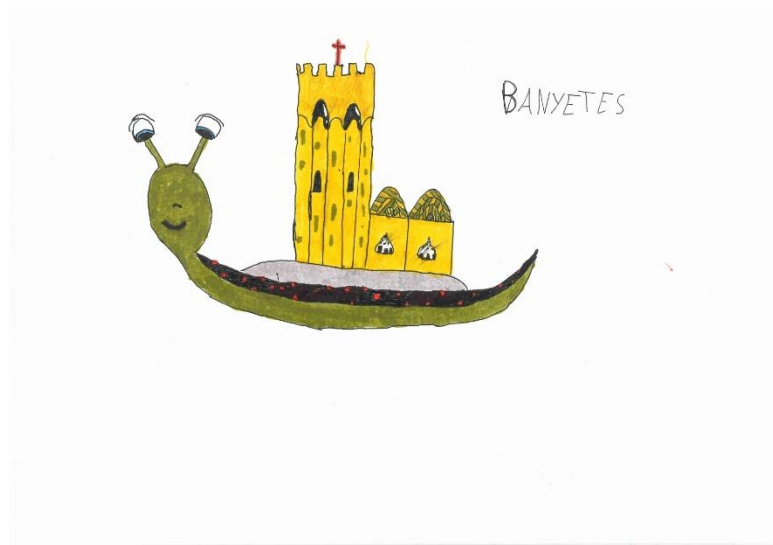
Hi havia una vegada una família de caragols que vivia en una muntanya en forma de sol que tenia un bosc màgic. Els arbres i les plantes parlaven, les seves fulles ballaven i també hi havia animals màgics: parlaven i ballaven com les papallones flors.

Allí també hi vivien altres animalons: l'oruga, la papallona, l'escarabat, l'àguila, el mussol, el blauet, el cérvol, una cria d'os i una formiga.

El cargol era llest i aventurer. No era un cargol qualsevol, era diferent de la seva família. Era gegant, i la seva família semblaven nans. Això feia que els seus germans es burlessin d'ell.

A més el cargol també tenia la seva closca especial, tenia la forma de la Seu Vella i era de color or i verd festuc. Era una combinació extraordinària. Una altra cosa que cridava l'atenció, era el seu cos negre.

El cargol cansat de les burles dels seus germans, va decidir marxar. Mentre pensava on aniria, va trobar una vareta amb unes instruccions. Llavors el cargol es va preguntar – per a què serveixen aquestes instruccions?-. Així que va començar a llegir-les i va descobrir que si seguia els passos apareixeria una porta màgica que portava a diferents ciutats.

Tot seguit va aparèixer la porta i a dalt hi havia una inscripció que el cargol no entenia, deia “ILTIRDA”, però tot i així ell encuriósit hi va entrar. Va viatjar en el temps i va arribar a la Seu Vella de Lleida.

El cargol tot sorprès es va adonar que la seva closca tenia la mateixa forma que la Seu Vella, allò pot ser era un senyal!!

Llavors va pensar que seria un bon lloc per començar la seva nova vida. No només la seva vida estava canviant, sinó també el seu cos. Es va adonar que al seu cos li estaven apareixent unes ratlles blanques. Es veia diferent, però li agradava el canvi, es sentia alegre i feliç, i amb moltes ganes d'explorar la nova ciutat.

Seguidament, va aixecar les seves llargues antenes i va veure la gran torre del campanar de la Seu Vella. Com que era molt valent i atrevit, va decidir enfilar-se per les 238 escales fins arribar a la part més alta del campanar.

Les vistes eren impressionants i en un dels grans carrers de la ciutat, el carrer Major, el cargol veia una desfilada de persones que seguien un personatge gran i estrany, d'un color semblant al seu però més fort i li resultava familiar.

Va baixar ràpidament del campanar fins arribar a la plaça de la Paeria, on estava el personatge. A mida que es va anar apropant va veure que hi deia Marraco, segur que era el seu nom!

El cargol es trobava una mica sol en aquella ciutat i va pensar que el Marraco podia ser el seu amic. Així és com va agafar la seva vareta plena de màgia i va dir unes paraules màgiques: “Torna a viure ja, amb el Marraco vull jugar. Cobra vida ja, i aventures podem somiar”.

De cop i volta al Marraco se li va començar a trencar la pedra i podia moure el seu cos. Va fer un somriure al cargol i els infants del voltant es pensaven que formava part de l'espectacle.

Llavors, el Banyetes li va donar un copet amb la seva vareta màgica i el Marraco va tornar a la seva mida, és a dir, es va fer petit.

Més tard, el Marraco li va explicar al cargol que de petit també vivia al bosc màgic però va decidir anar a descobrir món. Quan va arribar a Itirida va sentir tan soroll de cop i va veure tanta gent, que es va quedar petrificat, és a dir de pedra, i la gent de la ciutat el va aprofitar com a mascota de Itirida.

El Marraco portava molts anys vivint a la ciutat així que la coneixia molt bé i li podia explicar i ensenyar moltes coses sobre Itirida.

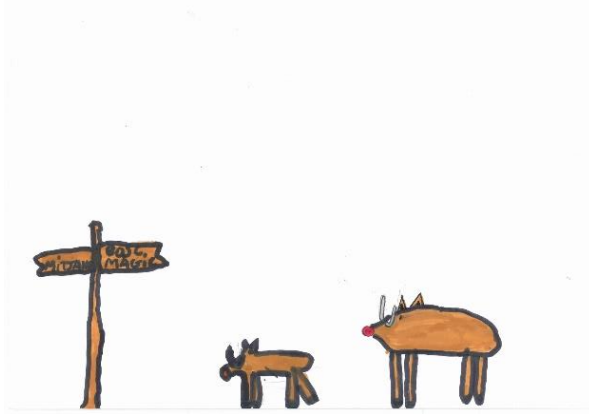

Van començar passejant pel riu Segre i van arribar als Camps Elisis. Quan van arribar als Camps Elisis van veure molta gent menjant cargols i un cartell molt gran que hi posava "Aplec del cargol". Però van marxar ràpidament per a que no se'l mengessin.

Van continuar caminant i es van trobar un edifici amb una forma una mica estranya que es deia La Llotja i, van seguir passejant fins trobar-se un parc natural molt gran: La Mitjana! I allí van decidir que seria un bon lloc per viure ja que estava envoltat de naturalesa.

Un dia, fent la ruta de La Mitjana caminant, caminant se'ls va fer de nit i es van desorientar. De sobte, a l'aixecar les banyes es van trobar amb un cartell on hi havia una fotografia i hi posava "Perill! Porcs senglars!". El Marraco i el Banyetes estaven tristos i començaven a tenir una mica de por. Van seguir caminant una mica, però ja estaven molt cansats. En aquell moment, van sentir un soroll al seu darrera i d'uns arbustos van aparèixer un porc senglar i la seva cria, però no eren perillosos, sinó que els van acompanyar per un camí secret que només coneixien els animals de la zona. Al final d'aquest camí es van trobar un cartell on els indicava dues direccions: "Retorn al bosc màgic" i "Parc de la Mitjana".

En aquell moment havien de decidir si es quedaven al parc o tornaven al bosc màgic amb la seva família. I van optar per tornar al bosc màgic per visitar la seva família! Però no volien acomiadar-se d'Iltirda per

sempre. Llavors, el porc senglar, que era molt aventurer els hi va preguntar si podien acompanyar-los al bosc màgic. I els hi van dir que sí. Quan els pares del Banyetes el van veure arribar el van abraçar i tots els seus germans es van disculpar per haver-se rigut d'ell i li van dir que l'havien trobat molt a faltar.

Després el Marraco va reconèixer la casa de la seva família. Va entrar i, a part dels seus pares també hi havia dos germanets petits, el Marraquet i la Marraqueta.

Finalment, entre tots van acordar tornar a Iltirda a passar les vacances d'estiu.

Conte contat

EL VIATGE

ja s'ha

ACABAT

